

Mor Jorge Colomar, el detectiu privat que es va convertir en llegenda

L'investigador privat va participar en alguns dels casos més cèlebres de la crònica negra espanyola i va portar a la televisió la seva particular manera d'entendre la investigació criminal

Havia fundat la seva pròpia agència el 1978, quan la investigació privada espanyola encara estava lluny d'assolir el reconeixement i l'exposició pública que tindria més endavant. Amb els anys, el seu nom va quedar associat a investigacions d'assassinats, desaparicions i delictes complexos. La seva pròpia trajectòria professional el definia com un investigador poc convencional: format en investigació i seguretat als Estats Units i Israel, tenia estudis de Direcció de Seguretat d'empreses a ICADE i una experiència vital que incloïa el pas per la Legió, les arts marcials, l'aviació privada i el submarinisme. La seva carrera va estar marcada per una idea que repetiria en nombroses ocasions: que la investigació no consisteix únicament a acumular indicis, sinó a comprendre les persones que hi ha al darrere. La seva agència va arribar a especialitzar-se en investigacions criminals, persones desaparegudes, assassinats sense resoldre i recuperació de patrimoni històric. Un dels episodis que més va contribuir a consolidar la seva reputació va ser la investigació del cas de Ramón Laso, l'assassinat en sèrie d'imposta. La família de Lolita Camacho va acudir a Colomar després que la mort de la dona hagués estat considerada un suïcidi. Colomar va treballar sobre les contradiccions de tots dos successos i va aconseguir que es reobriessin les investigacions. Anys després, la història de Laso acabaria convertint-se en un dels casos criminals més coneguts d'Espanya. També seria reconstruïda a la televisió, entre altres espais, a Anatomia de un crimen, on Colomar apareixia com a investigador i protagonista de la investigació. Un altre dels casos que van marcar la trajectòria de Jorge Colomar va ser l'assassinat d'Esperanza Comas, un crim que va commocionar Girona i que va acabar portant davant del jurat Josep Ribot, acusat d'haver matat la seva companya. Colomar va intervenir en la investigació i la seva feina va contribuir de manera decisiva a reconstruir el que havia passat i a aclarir les circumstàncies de la mort de Comas. El cas va arribar a judici el 1991 i va ocupar durant setmanes l'atenció dels mitjans de comunicació. La seva figura estava associada a una època en què el detectiu privat podia exercir un paper peculiar entre la família d'una víctima, els advocats i les forces de seguretat. Ell mateix defensava una investigació basada en l'observació, la psicologia i el coneixement minuciós de l'entorn. No va ser, però, un personatge aliè a la controvèrsia. Algunes de les seves actuacions més destacades també van tenir conseqüències judicials. El 1983 va dirigir l'operació que va acabar amb la localització a França de l'empresari Ramón Mateu Casadevall, buscat per la justícia espanyola. L'episodi va acabar generant una investigació sobre les circumstàncies del trasllat de l'empresari des de França fins a Espanya. Dècades després, Colomar va tornar a explicar aquella història al Diari de Girona. El juliol d'aquest mateix any va relatar com havia localitzat i retingut Mateu a França. En aquella entrevista, publicada quan el detectiu encara estava en actiu, tornava sobre un dels episodis més extraordinaris de la seva carrera. Colomar també es va acabar convertint en un rostre televisiu. Va participar com a fil conductor en programes dedicats a la investigació criminal i a la recuperació del patrimoni, entre els quals La noche de las mentes criminales i Guardianes del Patrimonio. També va intervenir a Hechos reales, Equipo de investigación i altres espais dedicats a la crònica negra i als detectius privats. La seva trajectòria fins i tot va servir d'inspiració per a personatges de ficció televisiva. La televisió va amplificar una figura que ja formava part de l'imaginari de la professió. Per a alguns periodistes era el «Sherlock Holmes espanyol», un sobrenom que ell semblava acceptar amb certa distància. La seva trajectòria també va quedar recollida en un llibre escrit per Elena Pradas Linares, La gota de

mercurio: cosas y casos del detective Jorge L. Colomar, una obra construïda a partir de converses amb l'investigador i dedicada a explorar tant les seves investigacions com la dimensió psicològica del crim. Colomar va pertànyer a una generació de detectius que van treballar abans que la investigació privada es convertís en un sector altament especialitzat i tecnificat. Va fundar la seva agència el 1978 i va romandre-hi vinculat durant dècades. La seva mort tanca així la trajectòria d'un investigador que va fer dels enigmes criminals una professió i de la seva pròpia vida una successió d'històries difícils de distingir, de vegades, d'una novel·la policíaca. Durant dècades, Jorge Colomar va buscar respostes allà on altres només trobaven preguntes. A partir d'ara, la seva pròpia història es convertirà en llegenda.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/baix-emporda/2026/09/16/mor-jorge-colomar-detectiu-privat-134332398.html>